CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL YVES BOT prezentate la 27 ianuarie 2011 [1]

1. Prezentul recurs privește dispozițiile aplicabile calculului taxelor antidumping în cazul în care produsul în cauză este importat dintr-un stat care nu are economie de piață.

2. Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului [2] abilitează Comisia Europeană și Consiliul Uniunii Europene să adopte sancțiuni pecuniare împotriva unei întreprinderi ale cărei importuri în Comunitatea Europeană fac obiectul unui dumping, mai precis, pe scurt, al unei comercializări la un preț inferior celui la care produsul în discuție este vândut pe piața internă a acestei întreprinderi.

3. În temeiul regulamentului de bază, o astfel de practică nu poate fi sancționată decât dacă sunt îndeplinite următoarele două condiții, și anume, în primul rând, produsul în discuție este vândut în cadrul Comunității la un preț inferior valorii denumite „normale" și, în al doilea rând, practica respectivă cauzează un prejudiciu Comunității.

4. Prin urmare, verificarea primei condiții necesită compararea prețului la care se comercializează produsul în discuție în cadrul Comunității, și anume prețul de export, cu valoarea sa normală. Această comparație necesită stabilirea, în prealabil, a fiecăreia dintre aceste valori. Regulamentul de bază stabilește criteriile care urmează a fi utilizate pentru aceste calcule.

5. În ceea ce privește valoarea normală, aceasta corespunde, în principiu, prețului la care se comercializează produsul în discuție în statul exportator. Totuși, atunci când acest preț nu poate fi cunoscut sau reținut, întrucât întreprinderea nu comercializează produsul în discuție în propriul stat sau acesta nu are economie de piață, regulamentul de bază prevede alte criterii printre care figurează, în ultimul rând, prețul care urmează a fi plătit în cadrul Comunității pentru un produs similar, calculat cu includerea unei marje de profit rezonabile.

6. În plus, regulamentul de bază impune compararea prețului de export și valoarea normală în mod echitabil, și anume în aceeași etapă a comercializării.

1 — Limba originală: franceza.

2 — Regulamentul din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (JO L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171, denumit în continuare „regulamentul de bază").

7. Critica principală din prezenta cauză privește respectarea acestei condiții.

8. Consiliul, în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1136/2006 [3], regulament definitiv prin care se stabilesc taxele antidumping datorate de Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co. Ltd (denumită în continuare „recurenta"), a apreciat că valoarea normală a produsului în discuție trebuia să fie stabilită, în lipsa altor date relevante, pe baza datelor disponibile în plângere și care provin de la industria comunitară. Prin urmare, Consiliul a fixat această valoare normală pe baza costurilor de fabricație, a cheltuielilor administrative și a costurilor generale ale producătorilor comunitari, cu includerea unui profit rezonabil.

9. Totuși, Consiliul a dedus din acest calcul partea ce corespunde costurilor de vânzare directă pentru motivul că recurenta comercializează totalitatea produselor sale, atât în țara de stabilire, cât și la export, prin intermediul unor „societăți afiliate", și anume al unor societăți a căror principală acționară este sau care sunt principalul acționar al acesteia.

10. În ceea ce privește prețul de export, acesta a fost stabilit pe baza prețului de vânzare a produsului pe piața comunitară de către societățile afiliate. Totuși, în vederea comparării acestui preț de export cu valoarea normală în aceeași etapă a comercializării, și anume în etapa în care produsul părăsește linia de producție a reclamantei, Consiliul a aplicat prețului menționat o ajustare care constă în deducerea procentajului corespunzător costurilor de vânzare și profiturilor societăților afiliate.

11. În cadrul Hotărârii din 23 septembrie 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul [4], Tribunal de Primă Instanță al Comunităților Europene a respins acțiunea reclamantei împotriva regulamentului definitiv. Acesta a apreciat, printre altele, că ajustarea aplicată de Consiliu cu privire la prețul de export era conformă cu regulamentul de bază.

12. Această apreciere este contestată în cadrul prezentului recurs. Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind că valoarea normală corespundea nivelului la care produsele părăsesc linia sa de producție. Potrivit recurentei, această valoare normală trebuie să corespundă în mod necesar, în temeiul regulamentului de bază, prețului la care produsul în discuție ar fi fost comercializat pe piața sa internă în cazul în care aceasta ar practica o economie de piață.

13. Potrivit recurentei, rezultă că valoarea normală și prețul de export trebuiau să fie comparate prin plasarea în etapa în care produsul este vândut pentru prima dată unui

3 — Regulamentul Consiliului din 24 iulie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de mecanisme cu levier originare din Republica Populară Chineză (JO L 205, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 47, p. 89, denumit în continuare „regulamentul definitiv").

4 — T-296/06, denumită în continuare „hotărârea atacată".

operator independent, și anume în etapa vânzării de către ultima întreprindere afiliată.

14. Recurenta a dedus de aici că Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare de drept considerând că ajustarea prețului de export din care urma să se deducă costul comercializării pe piața comunitară era conformă cu dispozițiile regulamentului de bază care prevăd obligația de a efectua o comparație echitabilă.

15. În cadrul prezentelor concluzii, vom expune motivele pentru care, în opinia noastră, trebuie să fie respins recursul recurentei ca nefondat.

16. Vom arăta că recursul recurentei nu are ca obiect punerea în discuție a aprecierii Tribunalului, conform căreia valoarea normală a fost calculată în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază. În cadrul recursului, recurenta se limitează să susțină că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind că această valoarea normală corespundea etapei în care produsul în cauză părăsește linia de producție a recurentei, astfel încât ajustarea aplicată de Consiliu prețului de export era conformă cu cerința de a efectua o comparație echitabilă.

17. Vom susține că, din moment ce legalitatea calculului valorii normale nu este contestată sau este evident că această valoare normală a fost stabilită astfel încât să corespundă valorii produsului în etapa în care părăsește linia de producție a recurentei, aceasta nu poate reproșa Consiliului faptul că a aplicat prețului de export o ajustare care urmează să îl readucă la același nivel, și anume în etapa anterioară intervenției societăților afiliate care asigură comercializarea produsului în cauză.

18. Este motivul pentru care propunem Curții că considere că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept apreciind că ajustarea în litigiu era conformă cu regulamentul de bază.

I — Cadrul juridic și de fapt

A — *Regulamentul de bază*

19. Articolul 2 alineatele (1)-(7) din regulamentul de bază definește valoarea normală a unui produs considerat ca făcând obiectul unui dumping. Aceste prevederi au următorul cuprins:

„(1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți în țara exportatoare.

[…]

(3) În cazul în care nu se efectuează nicio vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și o marjă de profit rezonabilă sau pe baza prețurilor de export, practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale, către o țară terță adecvată, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative. […]

[…]

(7) (a) În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață, pe baza prețului de export dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Comunitate, sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Comunitate pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

[…]

(b) În cazul anchetelor antidumping privind importurile din Republica Populară Chineză, Vietnam și Kazahstan, precum și din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a [Organizației Mondiale a Comerțului] (OMC) la data deschiderii anchetei, valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6), în cazul în care se stabilește pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la litera (c), că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu se prezintă o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).

[…]"

20. Articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază prevede:

„Prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export către Comunitate."

21. Articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază prevede:

„Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a

procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

[…]

(i) *Comisioane*

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute pentru vânzările în cauză. Termenul «comisioane» include și marja încasată de un operator comercial al produsului sau al produsului similar, în cazul în care funcțiile unui astfel de operator comercial pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

[…]"

B — *Situația de fapt și regulamentul definitiv*

22. Situația de fapt și conținutul regulamentului definitiv sunt prezentate la punctele 8-24 din hotărârea atacată după cum urmează.

23. Recurenta este o societate de drept chinez al cărei sediu este stabilit la Dongguan (China). Aceasta produce mecanisme cu levier [5] utilizate pentru prinderea foilor în clasoare sau din dosare.

24. Recurenta vinde întreaga sa producție societății World Wide Stationery Ltd [6] prin intermediul societății Leco Stationery Manufacturing Co. Ltd [7], care este principala sa acționară, WWS și LECO fiind stabilite, amândouă, în Hong Kong (China). În continuare, WWS revinde producția recurentei unor clienți de pe piața chineză și, de asemenea, din afara Chinei prin exportul producției respective către Comunitate și către alte țări terțe.

25. La 11 martie 2005, Comisia a fost sesizată cu o plângere din partea a trei producători comunitari și care reprezintă împreună peste 50 % din producția totală de MLA în cadrul Comunității. Plângerea era susținută de societatea IML Industria Meccanica Lombarda Srl.

5 — Denumite în continuare „MLA".
6 — Denumită în continuare „WWS".
7 — Denumită în continuare „LECO".

26. La 28 aprilie 2005, un aviz de deschidere a unei proceduri de anchetă antidumping privind importurile de MLA care provin din China a fost publicat, în conformitate cu articolul 5 din regulamentul de bază, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [8].

27. Cu ocazia acestei proceduri de anchetă, recurenta a prezentat o cerere în vederea obținerii statutului de societate care funcționează în condițiile economiei de piață, în temeiul articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază, și, cu titlu subsidiar, o cerere de tratament individual, în temeiul articolului 9 alineatul (5) din același regulament. Comisia a respins prima sa cerere, însă a admis-o pe cea de a doua.

28. În cadrul anchetei, Comisia nu a efectuat o vizită de verificare în Dongguan, și nici în Hong Kong.

29. La 26 ianuarie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 134/2006 de instituire a unui drept antidumping provizoriu pentru importurile de mecanisme cu levier originare din Republica Populară Chineză [9]. Acest regulament a instituit o taxă antidumping provizorie de 33,3 % pentru importurile de MLA fabricate de recurentă, începând cu 28 ianuarie 2006, și de 48,1 % pentru toate celelalte importuri de MLA originare din China.

30. Valoarea normală a MLA pentru producătorii-exportatori care nu beneficiază de statutul de societate care funcționează în condițiile economiei de piață, asemenea recurentei, a fost stabilită, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, pe baza informațiilor verificate care au fost comunicate de un producător stabilit într-un stat similar. În această privință, Comisia a reținut în mod provizoriu că Iran constituia alegerea cea mai potrivită.

31. Prețul de export al MLA, în ceea ce privește vânzările la export către Comunitate efectuate de exportatori care beneficiază de tratament individual și realizate prin intermediul unor societăți afiliate stabilite în exteriorul Comunității, a fost stabilit pe baza prețurilor de revânzare către clienți independenți din Comunitate, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază. În particular, prețul de export al MLA produse de recurentă a fost stabilit pe baza prețurilor aplicate de WWS primului client independent din cadrul Comunității, cu o deducere de 12,6 % ce corespunde anumitor costuri suportate între fabrică și frontiera Comunității, și anume transportul, asigurarea, întreținerea etc.

8 — JO C 103, p. 18.

9 — JO L 23, p. 13, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 177, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”.

32. În continuare, la punctul 17 din hotărârea atacată, Tribunalul arată:

„Potrivit regulamentului provizoriu, valoarea normală și prețurile de export au fost comparate la nivelul franco fabrică și la același nivel comercial. Pentru a realiza o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export s-a ținut seama, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, de diferențele despre care s-a pretins și s-a demonstrat că afectează prețurile și comparabilitatea acestora. În ceea ce privește reclamanta, s-a operat o ajustare pe baza articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, în condițiile în care vânzările la export au fost efectuate prin intermediul unei societăți afiliate stabilite într-o altă țară decât țara în cauză sau în afara Comunității. Această ajustare a constat în deducerea, din prețul de export al MLA, a 18,6 % pentru costuri de vânzare, cheltuieli administrative și alte costuri generale ale WWS, a 1,8 % pentru cheltuielile efectuate de LECO și a 5 % pentru marja de profit rezonabilă a acestor două societăți."

33. La 24 iulie 2006, Consiliul a adoptat regulamentul definitiv, în cadrul căruia marja de dumping definitivă aplicabilă recurentei a fost fixată la 27,1 %, iar cea aplicabilă celorlalți producători, la 47,4 %.

34. În ceea ce privește calculul valorii normale a MLA, Consiliul a stabilit, în cadrul regulamentului definitiv, că, în urma unei noi analize a tuturor informațiilor obținute de la producătorul din Iran, trebuia să se concluzioneze că aceste informații erau incomplete și/sau contradictorii și nu puteau, prin urmare, să fie utilizate pentru calcularea valorii normale a MLA în stadiul definitiv. Prin urmare, s-a utilizat o altă bază rezonabilă pentru calcularea valorii normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. În această privință, în regulamentul definitiv se precizează că din cauza lipsei de informații din partea altor țări terțe în care sunt produse MLA, s-a estimat că datele disponibile în plângere și cele obținute de la industria comunitară reprezentau cea mai rezonabilă bază pentru stabilirea valorii normale a MLA în stadiul definitiv. În plus, din regulamentul definitiv rezultă că s-au făcut adaptări pentru a reflecta datele specifice verificate, obținute în cursul anchetei, în ceea ce privește, în special, prețurile materiilor prime și ale navlului.

35. Prețul de export a fost stabilit în conformitate cu metoda prevăzută de regulamentul provizoriu.

36. Tribunalul continuă după cum urmează:

„Potrivit regulamentului definitiv, valoarea normală și prețurile de export au fost comparate la nivelul franco fabrică și la același nivel comercial. Pentru a realiza o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export, în ceea ce privește reclamanta, în

mod contrar primei sale susțineri expuse în scrisoarea din 3 martie 2006, a fost menținută ajustarea prețului de export al WWS, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Instituțiile comunitare și-au confirmat poziția în sensul că relația dintre reclamantă, pe de o parte, și LECO și WWS, pe de altă parte, putea fi asimilată relației unui operator care lucrează pe bază de comisioane. Totuși, examinarea celei de a doua susțineri a reclamantei din scrisoarea din 3 martie 2006, referitoare la dubla contabilizare a anumitor costuri de vânzare ale LECO și ale WWS, a confirmat că se produsese o eroare materială cu ocazia calculului respectivelor costuri. Acest lucru a determinat o reducere a deducerii costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale ale WWS de la 18,6 % la 3,2 %. În final, ajustarea operată de instituțiile comunitare a constat în deducerea a 3,2 % din prețul de export, în special, pentru costuri de vânzare directă, cheltuieli administrative și alte costuri generale ale WWS, a 1,8 % pentru cele efectuate de LECO și a 5 % ca marjă de profit a celor două societăți."

C — *Motivele pertinente ale hotărârii atacate*

37. Prin intermediul cererii înregistrate la grefa Tribunalului la 19 octombrie 2006, recurenta a sesizat această instanță cu o cerere în anularea regulamentului definitiv, în măsura în care acest regulament i se aplică, și pentru obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

38. În susținerea acțiunii, recurenta a invocat două motive. În cadrul primului dintre aceste motive, ea a susținut, prin primul aspect, că regulamentul definitiv era afectat de o încălcare a articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, în sensul că instituțiile ar fi comparat valoarea normală și prețul de export al MLA în etape diferite ale comercializării.

39. Argumentele invocate de recurentă și motivele Tribunalului care se raportează la acestea sunt prevăzute la punctele 34-53 din hotărârea atacată, cu următorul cuprins:

„Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o încălcare a articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază

— Argumentele părților

34 Reclamanta susține, în esență, că, prin efectuarea unei ajustări cu privire la prețul de export al MLA pe care

le produce pentru costurile de vânzare directă, cheltuielile administrative și alte costuri generale, precum și pentru profiturile societăților LECO și WWS, instituțiile au comparat valoarea normală și prețul de export în etape diferite ale comercializării, încălcând astfel articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază.

35 În primul rând, reclamanta arată că, potrivit regulamentului definitiv, valoarea normală a MLA a fost stabilită pe baza datelor disponibile în plângere și care provin de la industria comunitară. În această privință, reclamanta susține că respectiva stabilire a trebuit să fie realizată pe baza principiilor regulamentului de bază și, în special, a celor enunțate la articolul 2 alineatele (1) și (3) din regulamentul menționat. În temeiul acestor dispoziții, valoarea normală a produselor ar trebui să corespundă prețurilor mărfurilor vândute pe piața națională, ceea ce ar constitui, în final, o sumă superioară costurilor de fabricație la care se adaugă costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale.

36 În susținerea acestei teze, reclamanta invocă Hotărârea Curții din 5 octombrie 1988, Brother Industries/Consiliul (250/85, Rec., p. 5683, punctele 15-18), în care Curtea s-a pronunțat în sensul că o calculare a valorii normale urmărește să stabilească prețul de vânzare a unui produs, astfel cum ar fi dacă acest produs ar fi vândut în țara de origine sau de export. În această privință, reclamanta observă că prețul de vânzare a MLA pe care le produce pe piața chineză constituie prețul de plecare al WWS, întrucât, astfel cum a indicat în cadrul diverselor secțiuni ale chestionarului pe care l-a adresat Comisiei în momentul deschiderii procedurii de anchetă, WWS vinde totalitatea producției sale, indiferent dacă este vorba de cea destinată Chinei sau de cea destinată exportului.

37 Potrivit reclamantei, rezultă, așadar, că ajustarea efectuată de instituții cu privire la prețurile de export ale WWS, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, respectiv o deducere cu o marjă de 5 % pentru costuri de vânzare, cheltuieli administrative și alte costuri generale și de 5 % pentru profiturile societăților LECO și WWS, a readus aceste prețuri la un nivel echivalent celui la care se aflau la finalul liniei de producție în China, și anume înainte să fi suportat costurile de vânzare.

38 În sfârșit, reclamanta susține că costurile de vânzare, cheltuielile administrative și celelalte costuri generale efectuate de WWS au trebuit să fie deduse de instituții nu numai din activitățile sale de export, dar și din activitățile de vânzare în China pentru stabilirea valorii normale. Reclamanta adaugă că nu are costuri de vânzare în China, întrucât se limitează să producă la cererea WWS.

39 Consiliul, precum și Comisia și ceilalți intervenienți contestă argumentele reclamantei.

— Aprecierea Tribunalului

40 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze (Hotărârea Curții din 27 septembrie 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 40, și Hotărârea Tribunalului din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul, T-221/05, punctul 38).

41 În plus, potrivit jurisprudenței constante, în domeniul măsurilor de protecție comercială, controlul aprecierilor instituțiilor exercitat de instanța comunitară este limitat la verificarea respectării regulilor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, Rec., p. II-3663, punctele 48 și 49 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 4 octombrie 2006, Moser Baer India/Consiliul, T-300/03, Rec., p. II-3911, punctul 28 și jurisprudența citată). Acest control jurisdicțional limitat se extinde, în special, la alegerea între diferite metode de calcul al marjei de dumping și la aprecierea valorii normale a unui produs (a se vedea Hotărârea Ikea Wholesale, punctul 40 de mai sus, punctul 41 și jurisprudența citată).

42 Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței, reiese atât din litera, cât și din structura articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază că o ajustare a prețului de export sau a valorii normale poate fi operată numai pentru a ține seama de diferențele privind factorii care afectează prețurile și, prin urmare, de comparabilitatea acestora (Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2002, Kundan și Tata/Consiliul, T-88/98, Rec., p. II-4897, punctul 94). Cu alte cuvinte, acest lucru înseamnă că ajustarea are ca scop restabilirea simetriei dintre valoarea normală și prețul de export al unui produs, astfel încât, dacă ajustarea a fost operată în mod valabil, acest lucru presupune că a fost restabilită simetria între valoarea normală și prețul de export. În schimb, dacă ajustarea nu a fost operată în mod valabil, acest lucru presupune că a fost creată o asimetrie între valoarea normală și prețul de export (Hotărârea Tribunalului din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, [Rep., p. II-383], punctele 194 și 195).

43 În acest cadru, Tribunalul trebuie să examineze problema dacă nivelul de comparație ales de instituții a fost respectat pentru calculul valorii normale și al prețului de export și să verifice, ulterior,

dacă ajustarea operată a avut ca rezultat restabilirea simetriei în compararea acestor doi factori sau dacă, dimpotrivă, a determinat o comparare în etape diferite ale comercializării.

44 În speță, din considerentul (22) al regulamentului definitiv reiese că respectiva comparație între valoarea normală și prețul de export al MLA care provin din China a fost efectuată de instituții în aceeași etapă a comercializării, și anume la nivelul franco fabrică. În special, în ceea ce privește MLA fabricate de reclamantă, se precizează în scrisoarea din 3 iulie 2006 că atât valoarea normală, cât și prețul de export al acestor produse au fost stabilite înainte de implicarea unui posibil operator intermediar în procesul de vânzare, și anume, înainte de implicarea societăților LECO și WWS în comercializarea MLA produse de reclamantă.

45 În continuare, în ceea ce privește, pe de o parte, prețul de export, trebuie subliniat că reclamanta nu contestă că calculul său a fost efectuat în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază. Astfel, reclamanta admite, la fel ca și instituțiile, că prețul de export al MLA corespunde prețurilor practicate de WWS pentru clienții independenți pe piața comunitară, astfel cum este stabilit în considerentul (21) al regulamentului definitiv și, prin trimiterea de la această din urmă dispoziție, în considerentele (41) și (42) ale regulamentului provizoriu.

46 În ceea ce privește, pe de altă parte, valoarea normală, reclamanta apreciază, în schimb, că această valoare ar fi trebuit să fie stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază și să corespundă, prin urmare, prețului MLA produse de aceasta, astfel cum este practicat de WWS pe piața națională chineză.

47 În această privință, este necesar să se amintească faptul că rezultă din modul de redactare a articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază că stabilirea valorii normale a produselor care provin din China în aplicarea normelor prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din același regulament este limitată la cazuri individuale specifice în care producătorii în cauză au prezentat, fiecare în ceea ce îl privește, o cerere documentată corespunzător în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază pentru a demonstra că pentru ei prevalează condițiile economiei de piață (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures și Zhejiang Yankon/Consiliul, T-255/01, Rec., p. II-4741, punctul 40).

48 Or, în speță, se impune să se constate că, potrivit considerentului (14) al regulamentului definitiv, cererea prezentată de reclamantă, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, a fost respinsă. Prin urmare, nu se putea stabili că valoarea normală a MLA produse de reclamantă corespunde prețurilor acestor produse

pe piața națională a reclamantei, respectiv prețurilor practicate de WWS pe piața chineză, în măsura în care se stabilise că acestea nu făceau obiectul unor operațiuni comerciale normale.

49 De altfel, trebuie subliniat că trimiterea efectuată de reclamantă în această privință la punctele 15-18 din Hotărârea Brother Industries/Consiliul, punctul 36 de mai sus, nu este relevantă în speță. Astfel, în această hotărâre, deși Curtea a considerat că instituțiile calculaseră în mod corect valoarea normală a importurilor originare din Japonia pe baza prețurilor de revânzare practicate de distribuitor pe piața națională, această apreciere se întemeia pe faptul că Japonia era o țară cu economie de piață.

50 În continuare, este necesar să se constate că, potrivit considerentului (17) al regulamentului definitiv, valoarea normală a MLA fabricate de reclamantă a fost calculată pe o bază rezonabilă în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Potrivit jurisprudenței, obiectivul acestei dispoziții este tocmai de a evita luarea în considerare a prețurilor și a costurilor aplicate în țările care nu au economie de piață în măsura în care acești parametri nu reprezintă rezultanta normală a forțelor care se exercită asupra pieței (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Curții din 11 iulie 1990, Neotype Techmashexport/Comisia și Consiliul, C-305/86 și C-160/87, Rec., p. I-2945, punctul 26, și Hotărârea din 22 octombrie 1991, Nölle, C-16/90, Rec., p. I-5163, punctul 10). În special, în ceea ce privește MLA produse de reclamantă, reiese din scrisoarea din 3 iulie 2006 că valoarea normală a fost calculată pe baza costurilor de fabricație, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale efectuate de producători similari comunitari, precum și a unei estimări rezonabile a profitului. Totuși, niciun cost de vânzare directă nu a putut fi inclus în acest calcul, întrucât, astfel cum a recunoscut reclamanta în repetate rânduri, în special, în cadrul răspunsurilor la chestionarul trimis Comisiei pe parcursul anchetei, precum și în cadrul scrisorii din 5 iunie 2006, LECO și WWS aveau obligația comercializării produselor reclamantei.

51 Prin urmare, din maniera în care a fost efectuat calculul valorii normale a MLA produse de reclamantă și, în special, din neincluderea în acest calcul a costurilor de vânzare reiese că s-ar fi produs un dezechilibru în momentul comparării valorii normale și a prețului de export al MLA produse de reclamantă dacă nu ar fi fost operată o ajustare de către instituții, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, prin deducerea din prețul de export a costului de vânzare care decurge din comercializarea MLA produse de reclamantă pe piața comunitară.

52 În consecință, este necesar să se concluzioneze că instituțiile nu au săvârșit o eroare vădită de apreciere prin operarea unei ajustări, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, a prețului de export al MLA fabricate de reclamantă.

53. Având în vedere cele de mai sus, primul aspect al primului motiv al reclamantei trebuie respins."

40. Potrivit hotărârii atacate, Tribunalul a respins acțiunea introdusă de reclamantă și a dispus ca aceasta să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Consiliu, precum și cheltuielile societăților IML Industria Meccanica Lombarda Srl, Interkov spol. s r.o., MI.ME.CA. și NIKO – kovinarsko podjetje, d.d., Železniki, interveniente.

II — Recursul

A — *Cererile*

41. În cadrul prezentului recurs, recurenta solicită anularea hotărârii atacate în măsura în care aceasta respinge primul aspect al primului motiv și dispune să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu și de interveniente.

42. De asemenea, ea solicită anularea regulamentului definitiv în măsura în care acesta instituie un drept cu privire la MLA pe care le-a produs într-un cuantum superior dreptului calculat fără ajustarea contestată a prețului de export.

43. Consiliul solicită respingerea recursului și, cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii. De asemenea, acesta solicită ca recurenta să suporte cheltuielile de judecată.

B — *Argumentele părților*

1. Recurenta

44. În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, precum și pe nerespectarea noțiunii „valoare normală", astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

45. Recurenta subliniază că, în hotărârea atacată, Tribunalul nu a conferit efectul juridic corect noțiunii „valoare normală", astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

46. Aceasta susține că, în această hotărâre, se admite în mai multe rânduri că costurile de vânzare, cheltuielile administrative și celelalte costuri generale suportate de societățile

LECO și WWS în Hong Kong constituiau cheltuieli efectuate pentru vânzările la export și în China, iar faptul că nu avea costuri de vânzare în China nu a fost contestat.

47. Recurenta subliniază că, la punctul 50 din hotărârea atacată, Tribunalul recunoaște că valoarea normală a fost calculată pe baza costurilor de fabricație, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale efectuate de producători similari comunitari, precum și a unei estimări a profitului rezonabil.

48. Aceasta arată că Tribunalul, în cuprinsul aceluiași punct din hotărârea atacată, subliniază de asemenea că „niciun cost de vânzare directă nu a putut fi inclus în acest calcul, întrucât, astfel cum a recunoscut reclamanta în diverse rânduri, în special, în cadrul răspunsurilor la chestionarul trimis Comisiei pe parcursul anchetei, precum și în cadrul scrisorii din 5 iunie 2006, LECO și WWS aveau obligația comercializării produselor reclamantei".

49. Aceasta susține că, prin această afirmație, Tribunalul săvârșește o eroare de apreciere pentru două motive.

50. Pe de o parte, faptul că societățile LECO și WWS aveau obligația comercializării produselor reclamantei nu ar avea nicio legătură cu stabilirea valorii normale, întrucât această valoare ar fi o valoare normală analoagă și, prin urmare, nu s-ar întemeia pe costurile suportate de recurentă.

51. Pe de altă parte, afirmația conform căreia societățile LECO și WWS aveau obligația comercializării produselor reclamantei ar fi relevantă pentru stabilirea etapei din cadrul circuitului de distribuție al recurentei pentru care valoarea normală stabilită în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază reprezenta o veritabilă valoare normală analoagă.

52. Tribunalul, în cadrul analizei acestei probleme realizate la punctele 46-48 din hotărârea atacată, ar fi înțeles greșit argumentele prezentate de reclamantă în primă instanță.

53. Astfel, în mod contrar a ceea ce afirmă Tribunalul la punctul 46 din hotărârea atacată, recurenta ar fi recunoscut întotdeauna că valoarea normală trebuia să fie stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, pentru a stabili etapa din cadrul circuitului de distribuție al recurentei căreia îi corespundea valoarea normală analoagă, ar fi pertinent să se examineze articolul 2 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază.

54. Pe de altă parte, în mod contrar punctului 49 din hotărârea atacată, Hotărârea Brother Industries/Consiliul, citată anterior, ar fi relevantă, întrucât ar demonstra că o valoare normală stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază ar trebui să fie similară unei valori normale stabilite în condițiile unei economii de piață, și anume că aceasta ar trebui să corespundă valorii la care produsul este furnizat primei persoane neafiliate. Astfel, aceasta ar

trebui să includă toate costurile de vânzare, cheltuielile administrative și celelalte costuri generale ale tuturor societăților afiliate care participă la distribuția produsului.

de vânzare, a cheltuielilor administrative și a celorlalte costuri generale efectuate de societățile LECO și WWS realizând vânzări la export.

55. Ar rezulta că, dacă producătorul din statul care nu are economie de piață dispune de societăți afiliate care vând produsul pe piața internă, valoarea normală analoagă stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază ar trebui să fie similară valorii normale a entității economice a producătorului, și anume valorii normale la care este furnizat produsul, pentru prima dată, unei persoane neafiliate pe piața internă. În cazul recurentei, această etapă ar corespunde nivelului „franco WWS".

2. Consiliul

58. Consiliul amintește că valoarea normală a fost calculată la nivelul franco-fabrică, pe baza costurilor de fabricație, a costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale suportate până în momentul în care produsele au părăsit fabrica, precum și a unui profit rezonabil.

56. Or, la punctul 44 din hotărârea atacată, Tribunalul ar face o constatare în contradicție cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în măsura în care ar prezuma că valoarea normală analoagă corespunde nivelului la care bunurile ies din linia de producție în China.

59. Acesta arată că, în ceea ce privește costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, se pare că, pe baza datelor verificate care provin de la industria comunitară, suma totală a acestora se apropia de 16 %, din care 5 % corespundeau costurilor de vânzare.

57. Recurenta concluzionează că Tribunalul a încălcat în egală măsură articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, indicând, la finalul punctului 51 și în cuprinsul punctului 52 din hotărârea atacată, că instituțiile nu săvârșiseră o eroare vădită de apreciere prin operarea unei ajustări, în temeiul acestei dispoziții, a prețului de export al MLA prin deducerea din acest preț a costurilor

60. Consiliul precizează că, în măsura în care recurenta nu suporta asemenea cheltuieli, instituțiile nu au inclus în valoarea normală calculată decât o sumă care se apropia de 11 %, în esență pentru cheltuieli administrative și costuri generale.

61. Consiliul susține că valoarea normală calculată a fost determinată în mod valabil la nivelul franco fabrică pentru o societate care nu suportă niciun cost de vânzare directă pentru vânzările sale pe piața internă.

62. În continuare, acesta arată că instituțiile au stabilit prețul de export pe baza prețurilor facturate de WWS primului client independent. Tribunalul precizează că instituțiile au operat totuși o ajustare cu privire la prețul de export practicat de recurentă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, întrucât recurenta nu își vindea direct produsele unor clienți independenți, ci efectua totalitatea vânzărilor sale la export prin intermediul celor două societăți de vânzări afiliate, LECO și WWS, stabilite în Hong Kong. Instituțiile au concluzionat că relația dintre recurentă, pe de o parte, și societățile sale afiliate LECO și WWS, pe de altă parte, putea fi asimilată relației cu un operator care lucrează pe bază de comisioane.

63. Consiliul precizează că, în cadrul procedurii în fața Tribunalului, recurenta a contestat ajustarea operată în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, însă nu a negat că relația sa cu societățile LECO și WWS putea fi asimilată celei cu un operator care lucrează pe bază de comisioane. Recurenta ar fi pretins pur și simplu că ajustarea era nejustificată, întrucât societățile LECO și WWS interveneau în același timp în cadrul vânzărilor sale la export și în cadrul vânzărilor sale pe piața internă chineză.

64. Consiliul amintește că a explicat, în cadrul procedurii în fața Tribunalului, că argumentul recurentei era eronat pentru două motive. În primul rând, instituțiile stabiliseră valoarea normală nu pe baza prețurilor de vânzare practicate în China de recurentă, ci în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. În al doilea rând, valoarea normală calculată stabilită pentru recurentă în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază nu includea niciun cost de vânzare directă. Prin urmare, exista un decalaj între valoarea normală, pe de o parte, și prețul de export calculat pe baza prețurilor facturate de WWS primului client independent, pe de altă parte. Valoarea normală includea numai cheltuielile stabilite la nivelul franco fabrică al recurentei, dar niciun cost de vânzare directă. Prețul de export includea de asemenea marja de profit a societăților LECO și WWS, care exercitau funcții ce puteau fi asimilate celor exercitate de un operator care lucrează pe bază de comisioane. Consiliul a subliniat că ajustarea în litigiu a fost efectuată în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază pentru a compensa acest decalaj.

65. Consiliul arată că argumentația sa a fost urmată de Tribunal în cadrul hotărârii atacate. Acesta subliniază că susținerea de drept formulată de recurentă, conform căreia Tribunalul s-ar fi abținut să confere efectul

juridic corect noțiunii „valoare normală”, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, este lipsită de temei.

66. Afirmația recurentei conform căreia, în prezenta cauză, valoarea normală ar corespunde nivelului „franco WWS” nu ar ține deloc seama de faptul necontestat că valoarea normală calculată stabilită în speță nu conținea niciun cost de vânzare. În plus, aceasta ar constitui o contestație inadmisibilă a constatărilor de fapt ale Tribunalului.

67. Consiliul adaugă că primul motiv invocat de recurentă în cadrul procedurii inițiate în fața Tribunalului nu contesta maniera în care instituțiile au stabilit valoarea normală calculată în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. În special, recurenta nu ar fi susținut că instituțiile au încălcat această dispoziție, întrucât ele nu ar fi inclus costurile de vânzare în cadrul valorii normale calculate.

68. În sfârșit, susținerea referitoare la o încălcare a articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază ar trebui să fie de asemenea respinsă, întrucât s-ar întemeia în mod exclusiv pe afirmația conform căreia valoarea normală ar corespunde nivelului „franco WWS”, care ar fi în mod vădit eronată.

C — *Aprecierea noastră*

69. Asemenea Consiliului, considerăm că prezentul recurs trebuie să fie respins pentru motive care privesc, pe de o parte, obiectul acestui recurs și, pe de altă parte, obligația impusă instituțiilor la articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază de a efectua ajustările necesare pentru a proceda la o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export.

70. În ceea ce privește primul aspect, și anume obiectul prezentului recurs, este important, în opinia noastră, să se ia act de faptul că acesta prezintă un caracter bine delimitat.

71. Astfel, prin intermediul motivului unic, recurenta susține, în esență, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind că valoarea normală a fost stabilită la nivelul la care produsele părăsesc linia de producție a recurentei, astfel încât o ajustare a prețului de export era justificată pentru compararea acestui preț și a acestei valori în mod echitabil, și anume în aceeași etapă a comercializării.

72. Limitându-se astfel la acest motiv, recurenta nu urmărește, în primul rând, să demonstreze că respectiva constatare de fapt prevăzută la punctul 44 din hotărârea atacată, conform căreia valoarea normală a fost stabilită, în cadrul prezentei cauze,

înainte de implicarea unui operator intermediar în procesul de vânzare, și anume înainte de intervenția societăților LECO și WWS, ar fi eronată. Se impune constatarea că, în niciun moment în cadrul recursului, aceasta nu susține că respectiva constatare a Tribunalului ar constitui o denaturare a situației de fapt.

73. În continuare, recurenta nu contestă, în opinia noastră, nici aprecierea juridică a Tribunalului conform căreia valoarea normală calculată a MLA a fost stabilită, în cadrul regulamentului definitiv, în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

74. În cadrul memoriului în apărare depus la Tribunal, Consiliul a adus următoarele precizări cu privire la modalitățile de calcul al acestei valori normale. Acesta a arătat:

„9. […] Valoarea normală calculată a fost stabilită la nivelul franco fabrică și era constituită din costuri de fabricație, costuri de vânzare, cheltuieli administrative și alte costuri generale suportate până în momentul în care produsele au părăsit fabrica, precum și dintr-o marjă de profit într-un cuantum rezonabil. Instituțiile au stabilit sumele după cum urmează:

— Costuri de fabricație: instituțiile au stabilit costurile materiilor prime (în principal, table din oțel, bobine de oțel, galvanoplastie și electricitate), care reprezintă aproximativ cele două treimi din costul total de producție, pe baza prețurilor chineze și elementele restante pe baza datelor prevăzute în plângere și a informațiilor disponibile care provin de la producători din alte țări analoage potențiale.

— Costuri de vânzare, cheltuieli administrative și alte costuri generale: instituțiile au stabilit aceste costuri pe baza datelor verificate ale industriei comunitare care indicau o sumă totală pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale de aproximativ 16 %. Cu toate acestea, instituțiile au dedus din această sumă totală o valoare de 5 % pentru costurile de vânzare, întrucât ancheta a demonstrat că recurenta nu suporta nicio cheltuială de acest tip. Costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale se ridicau, așadar, în total la aproximativ 11 %, care corespundea în principal cheltuielilor administrative și altor costuri generale.

— Profit: în sfârșit, instituțiile au adăugat un profit rezonabil de 5 %.

10. În consecință, instituțiile au stabilit în fapt o valoare normală calculată la nivelul franco fabrică pentru o societate care nu suportă niciun cost de vânzare directă pe piața internă."

75. În cadrul prezentului recurs, astfel cum îl interpretăm și cum este de asemenea interpretat de Consiliu, recurenta nu pune în discuție aprecierea din cuprinsul punctului 50 din hotărârea atacată, conform căreia valoarea normală, în măsura în care nu cuprinde niciun cost de vânzare directă, a fost stabilită în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

76. Cu alte cuvinte, în cadrul prezentului recurs, recurenta nu contestă cuantumul acestei valori normale și, în special, faptul că aceasta a fost diminuată cu 5 % pentru costuri de vânzare directă.

77. Această analiză ne pare confirmată de faptul că, în cadrul concluziilor cererii prin care recurenta a formulat prezentul recurs, aceasta solicită în mod expres Curții, în cazul în care ar declara motivul său întemeiat și ar anula hotărârea atacată, să anuleze regulamentul definitiv numai „în măsura în care acesta instituie o taxă antidumping cu privire la MLA produse de recurentă care depășește cuantumul dreptului care ar fi exigibil dacă nu s-ar fi realizat ajustarea contestată a prețului de export".

78. În cadrul prezentului recurs, recurenta nu urmărește, așadar, să obțină decât anularea reducerii prețului de export care rezultă din ajustarea în litigiu, iar nu o nouă determinare a marjei de dumping pe baza unei reevaluări a valorii normale și a prețului de export.

79. Pe scurt, motivul unic de drept invocat de recurentă, intitulat „neatribuirea efectului juridic corect noțiunii «valoare normală», astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază", nu urmărește să conteste faptul că valoarea normală, stabilită pe baza prețului care urmează a fi plătit pentru produsul în discuție pe piața comunitară, a fost diminuată cu valoarea costurilor de vânzare directă.

80. În opinia noastră, acest motiv trebuie să fie interpretat în sensul că Tribunalul, în pofida deducerii acestor cheltuieli de către Consiliu, ar fi trebuit să admită că valoarea normală, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază și al Hotărârii Brother Industries/Consiliul, citată anterior, corespundea în mod necesar prețului la care MLA ar fi fost comercializate pe piața chineză, dacă această comercializare ar fi fost efectuată într-o economie de piață, și că un asemenea preț cuprinde în mod necesar costurile de vânzare ale societăților care asigură

comercializarea produsului, precum LECO și WWS, în condițiile în care aceste întreprinderi formează, împreună cu întreprinderea de producție, o aceeași entitate economică.

81. În opinia noastră, acest motiv nu poate fi admis.

82. Desigur, în cadrul Hotărârii Brother Industries/Consiliul, citată anterior, Curtea a considerat că împărțirea activităților de producție și de vânzare în interiorul unui grup format din societăți distincte din punct de vedere juridic, dar aflate în strânsă legătură nu schimbă cu nimic faptul că acestea formează o entitate economică unică, astfel încât valoarea normală a produsului trebuie să fie stabilită nu pe baza prețului de vânzare al societății producătoare către societatea distribuitoare, ci pe baza prețului de vânzare de către aceasta din urmă către un operator economic independent.

83. Prin urmare, s-ar fi putut ridica problema dacă, în raport cu dispozițiile articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază și ale acestei hotărâri, Consiliul avea dreptul de a diminua valoarea normală calculată a MLA cu partea ce corespunde costurilor de vânzare directă pentru motivul că recurenta nu suporta ea însăși costurile de vânzare a produselor sale pe piața internă a acesteia.

84. Totuși, astfel cum am observat, în cadrul prezentului recurs, nu se pune această problemă. Astfel cum am afirmat, recurenta nu contestă faptul că valoarea normală a MLA a fost calculată în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

85. Este importat să se reitereze că argumentarea recurentei constă doar în a pretinde că Tribunalul, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază și al Hotărârii Brother Industries/Consiliul, citată anterior, ar fi trebuit să admită că valoarea normală corespundea etapei la care produsele sunt comercializate de WWS.

86. Această argumentare nu poate fi urmată, întrucât, în opinia noastră, este incompletă, chiar contradictorie. Recurenta nu poate pretinde că Tribunalul a încălcat articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază fără a pune în discuție aprecierea acestuia conform căreia valoarea normală, în măsura în care exclude costurile de vânzare directă, a fost stabilită în conformitate cu această dispoziție.

87. Tribunalul, contrar a ceea ce se subînțelege din argumentarea recurentei, nu putea face abstracție de faptul că valoarea normală a MLA fusese calculată de Consiliu în etapa în care aceste produse părăsesc linia de producție a reclamantei. Începând

cu momentul în care, în continuare, aprecia că o asemenea evaluare era conformă cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, acesta trebuia să acționeze în consecință pentru verificarea respectării cerinței prevăzute la articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază de a efectua o comparație echitabilă.

88. Ajungem astfel la al doilea aspect al argumentației noastre, cu privire la domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază.

89. Astfel, această dispoziție impune instituțiilor să efectueze o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Se prevede în mod expres că această comparație, pentru respectarea amintitei condiții, trebuie să fie realizată în aceeași etapă comercială.

90. Întrucât valoarea normală a fost stabilită în etapa în care MLA părăsesc linia de producție a recurentei, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept apreciind că ajustarea prețului de export, care a constat în deducerea cheltuielilor și a profiturilor societăților care asigură comercializarea acestor produse, era conformă cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază [10]. Astfel, în vederea comparării valorii normale și a prețului de export la același nivel comercial, și anume în etapa în care MLA părăsesc linia de producție a recurentei, era necesar să se aducă acestuia din urmă ajustarea destinată să elimine partea din preț ce corespunde intervenției societăților afiliate care asigură comercializarea sa pe piața comunitară.

91. Este motivul pentru care propunem Curții să respingă prezentul recurs ca nefondat.

92. În cazul în care Curtea ne împărtășește opinia, recurenta, care cade astfel în pretenții în prezenta procedură, va trebui să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliu, în temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții.

93. La rândul său, Comisia va trebui să suporte propriile cheltuieli de judecată, în conformitate cu dispozițiile articolului 69 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură.

10 — A se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 1992, Sharp Corporation/Consiliul (C-179/87, Rec., p. I-1635, punctele 16-19).

III — Concluzie

94. În lumina considerațiilor precedente, propunem Curții să se pronunțe după cum urmează:

— să respingă ca nefondat recursul formulat de Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co. Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 23 septembrie 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul (T-296/06);

— să declare că Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene;

— să declare că Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.